

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

CSORBA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(49905/06. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2011. december 6.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Csorba kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Dragoljub Popović, *Elnök*,
Sajó András,
Paulo Pinto de Albuquerque, *bírák*
és Françoise Elens-Passos, *Szekció Hivatalvezető-helyettes*
2011. november 15-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (49905/06. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Csorba Bálint („a kérelmező”) 2006. december 5-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Pencz K., Kecskeméten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Höltszl L. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2009. november 9-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban a kérelem három bíróból álló Tanácsra került kiszignálásra.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1946-ban született és Kecskeméten él.

5. 1992 februárjában a kérelmező használati díj fizetése iránti pert indított a Bács-Kiskun Megyei Bíróságon egy korlátolt felelősségű társaság ellen.

6. A Megyei Bíróság az ingatlan tulajdonjogával kapcsolatos különböző jogviták befejezéséig három alkalommal több évre felfüggesztette az eljárást. A kérelmező eljárás folytatása iránti kéréseit a bíróság elutasította.

7. 2006. június 22-én a Megyei Bíróság ítéletet hozott, melyben részben helyt adott a kérelmező keresetének. Fellebbezések hiányában az ítélet 2006. július 17-én jogerőre emelkedett.

A JOG

8. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta az állítást.

9. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás azon időpontbeli állapotát is. A Bíróság észrevételezi, hogy azon időpontban az eljárás már mintegy kilenc hónapja folyamatban volt. A szóban forgó időszak 2006. július 17-én ért véget, amikor a Megyei Bíróság ítélete jogerőre emelkedett. Ilyen módon az eljárás egy bírósági szinten tizenhárom évig és nyolc hónapig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

10. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (egyéb esetjog mellett ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). Az összes elébe terjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem hozott fel olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

11. Az Egyezmény 41. cikkére támaszkodva a kérelmező 11.200 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, és a teljes követelt összeget – azaz 11.200 eurót – megítéli számára.

12. A kérelmező további 1.575 eurót követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Ez az összeg megfelel a kérelmező ügyvédje által kiszámlázandó ügyvédi munkadíjnak, nevezetesen 25 eurós óradíj mellett 63 órányi jogi munka díjának. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdést illetően. A birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel a Bíróság az összes felmerült költség tekintetében 1.000 euró megítélését tartja ésszerűnek a kérelmező számára.

13. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül az alábbi összegeket kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 11.200 (tizenegyezer-kétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1.000 (egyezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2011. december 6-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Dragoljub Popović
Elnök